WIENIEC
MELODYJ NARODOWYCH
DO ŚPIEWU

na 2 głosy z towarzyszeniem fortepianu
lub fisharmonium

dla użytku wyższych klas szkół ludowych

UŁOŻYŁ

Edmund Urbanek

nauczyciel przy szkole im. św. M. Magdaleny.

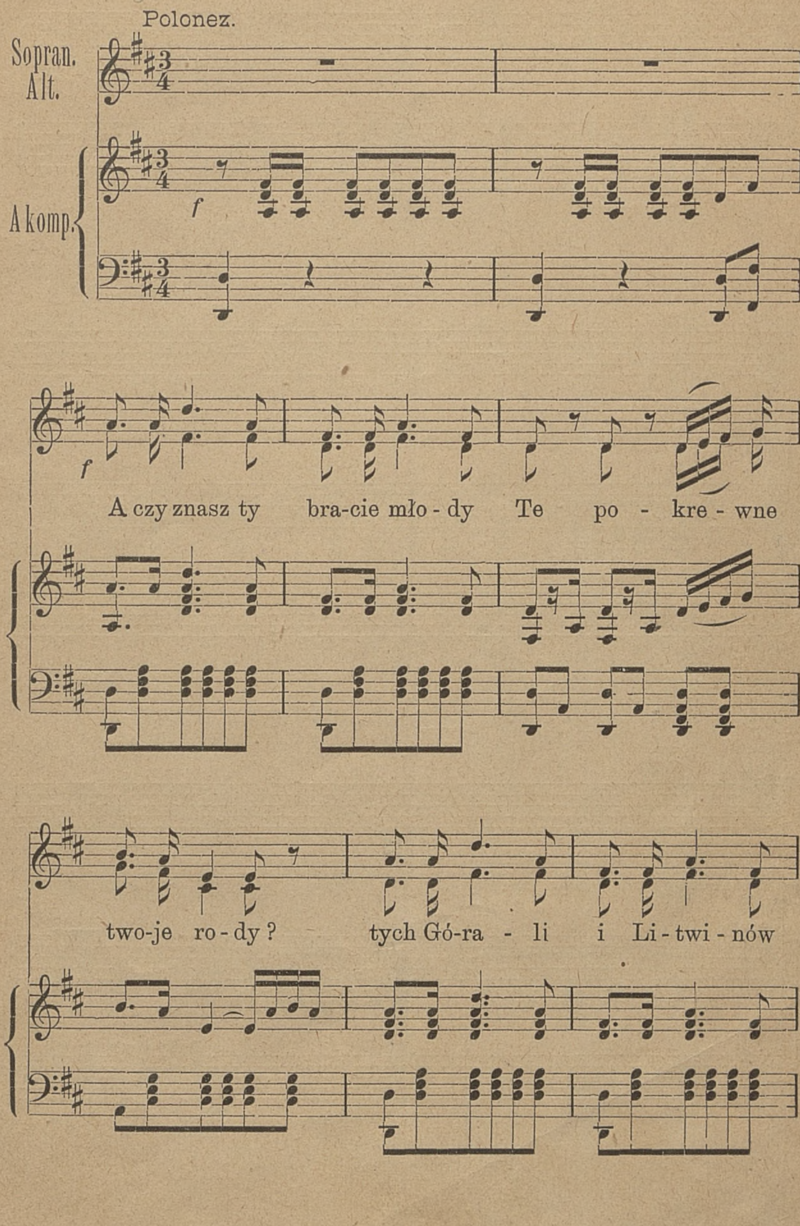
Odbitka z kalendarza „Szkoły".

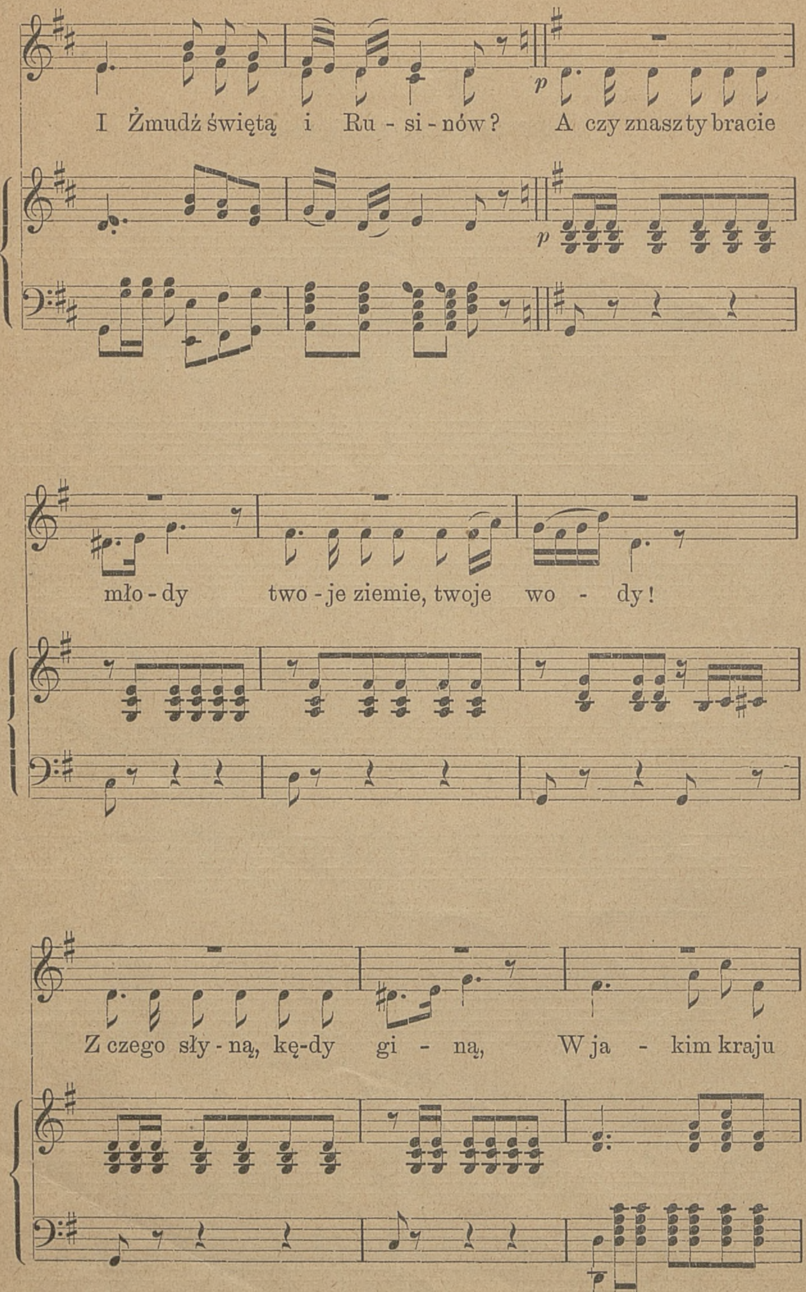
WE LWOWIE.
Nakładem Towarzystwa Pedagogicznego.

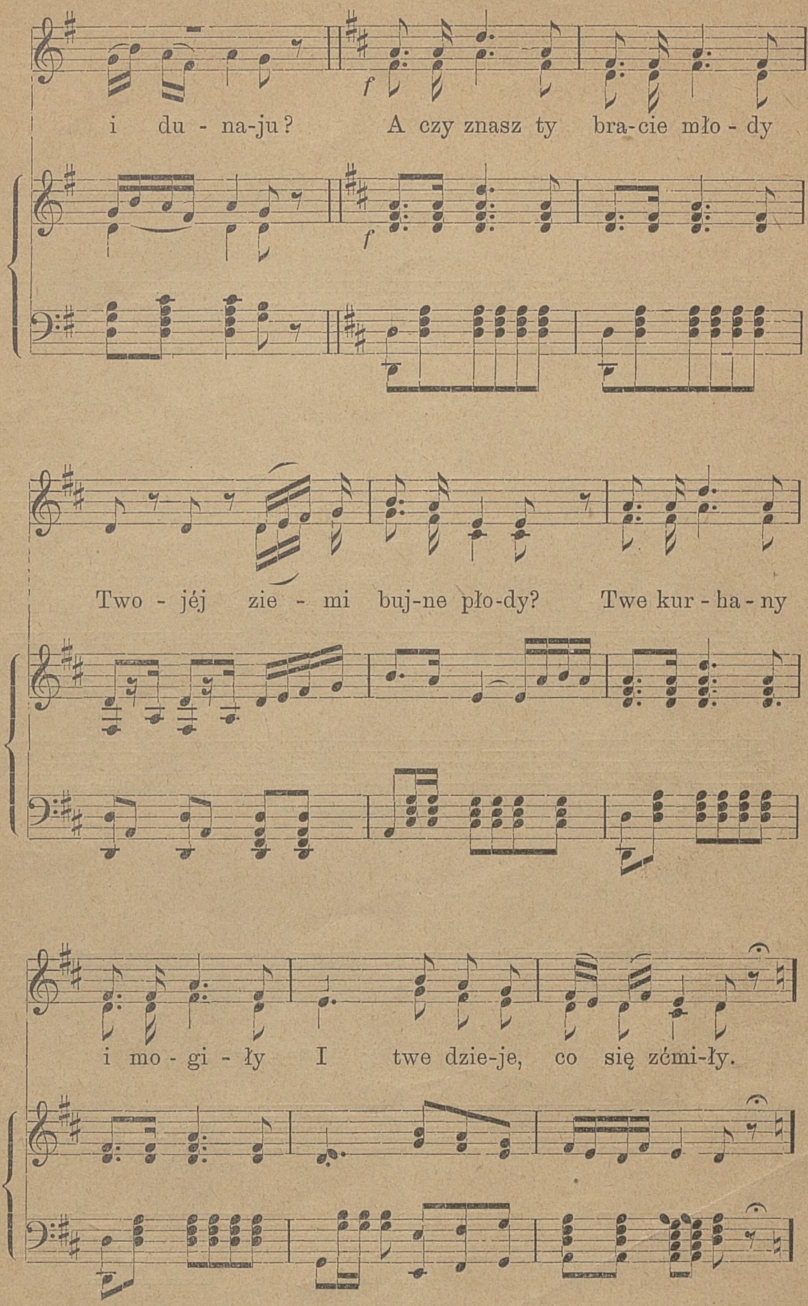
Z drukarni i litografii Pillera i Spółki.
1889.

WIENIEC MELODYJ NARODOWYCH

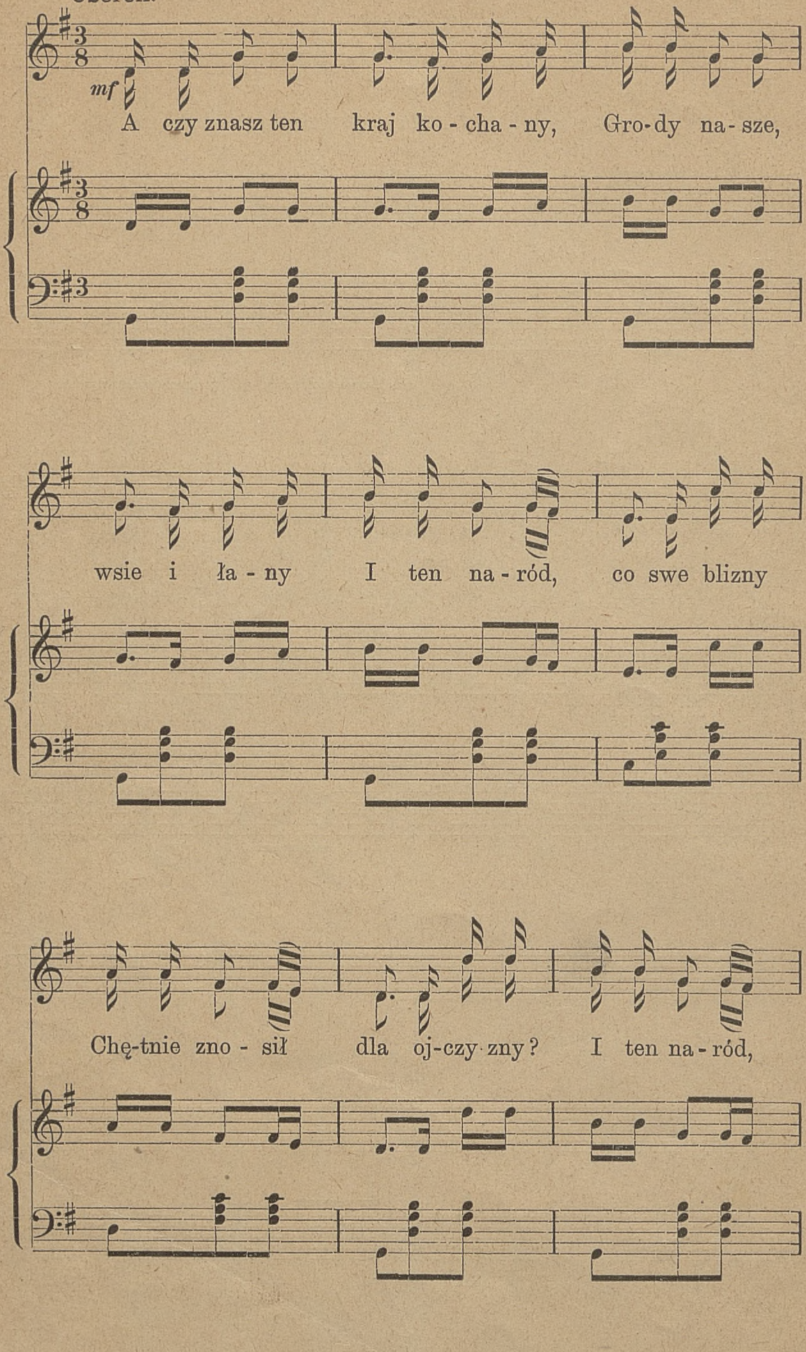
układu Edmunda Urbanka.

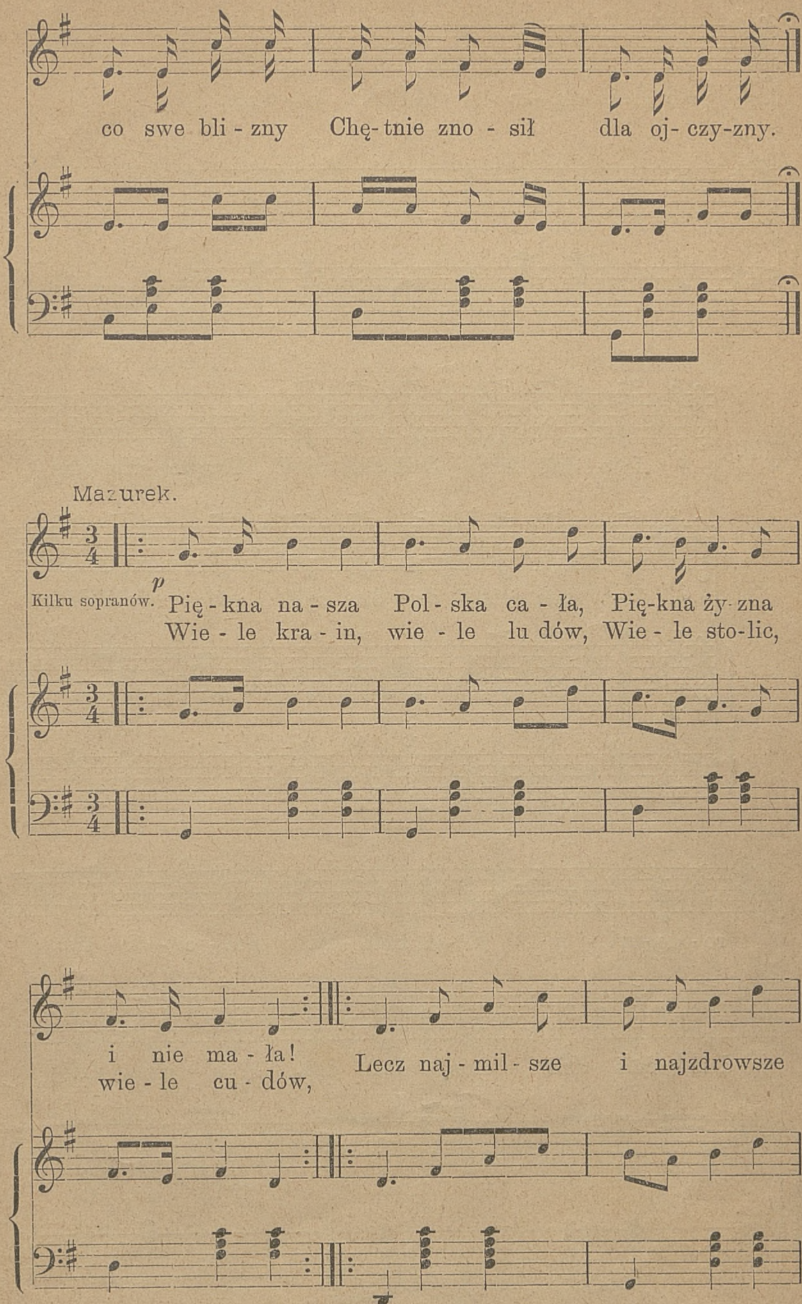

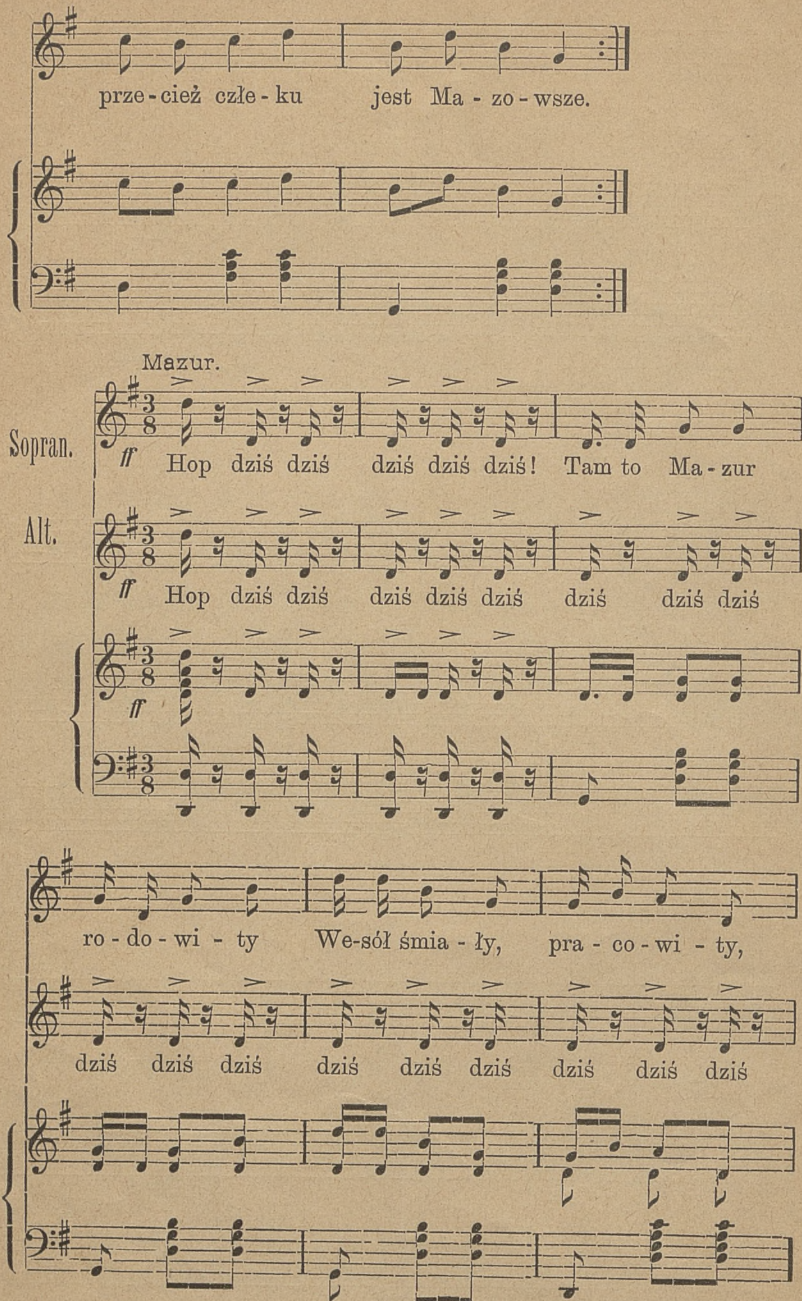

I Żmudź świętą i Ru - si - nów? A czy znasz ty bracie
p
p
mło - dy two - je ziemie, twoje wo - dy!
Z czego sły - ną, kę-dy gi - ną, W ja - kim kraju

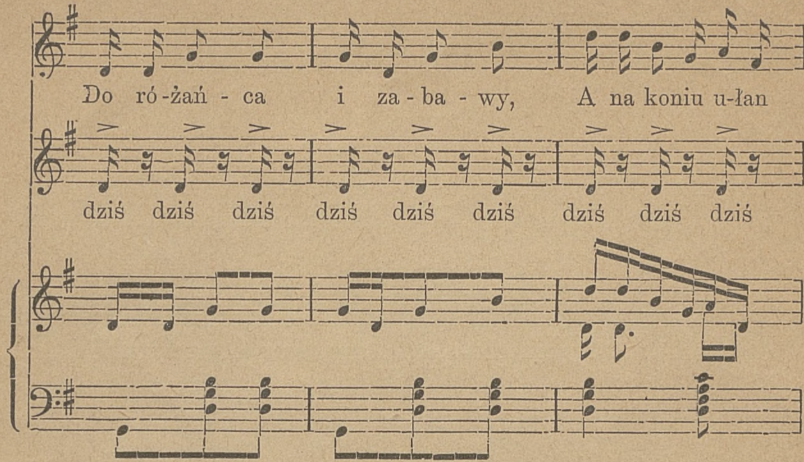

i du - na-ju? A czy znasz ty bra-cie mło - dy
f
f
Two - jéj zie - mi buj-ne pło-dy? Twe kur - ha - ny
i mo - gi - ły I twe dzie-je, co się zćmi-ły.

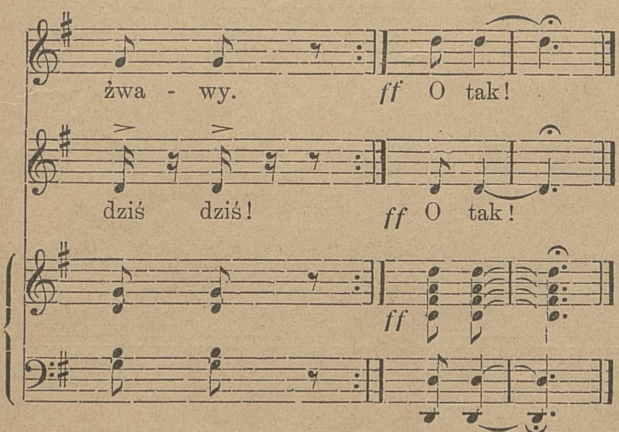
Oberek.

mf
A czy znasz ten kraj ko - cha - ny, Gro-dy na - sze,
wsie i ła - ny I ten na - ród, co swe blizny
Chę-tnie zno - sił dla oj-czy-zny? I ten na - ród,

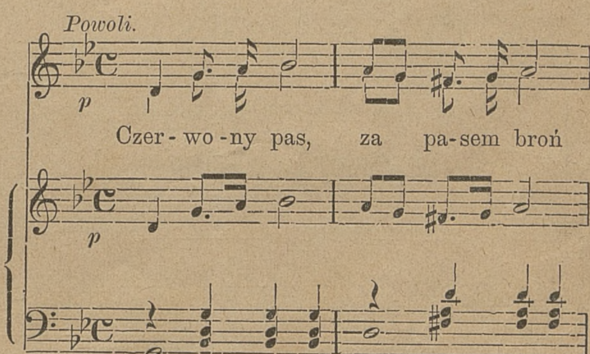

co swe bli - zny Chę- tnie zno - sił dla oj- czy-zny.
Mazurek.
Kilku sopranów.
p
Pię - kna na - sza Pol - ska ca - ła, Pię-kna ży- zna
Wie - le kra - in, wie - le lu dów, Wie - le sto-lic,
i nie ma - ła!
wie - le cu - dów,
Lecz naj - mil - sze i najzdrowsze

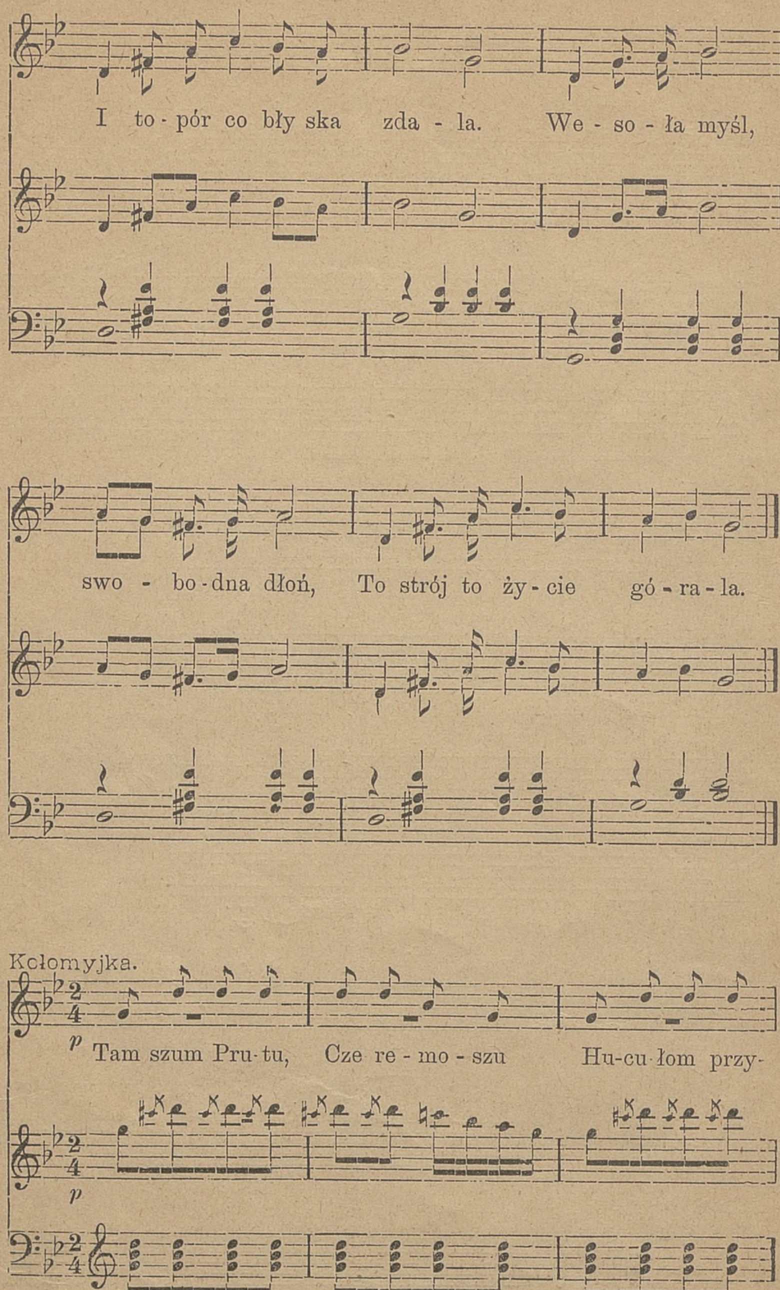

prze - cież czle - ku jest Ma - zo - wsze.
Mazur.
Sopran.
Alt.
ff Hop dziś dziś dziś dziś dziś! Tam to Ma - zur
ff Hop dziś dziś dziś dziś dziś dziś dziś dziś
ff
ro - do - wi - ty We-sół śmia - ły, pra - co - wi - ty,
dziś dziś dziś dziś dziś dziś dziś dziś dziś

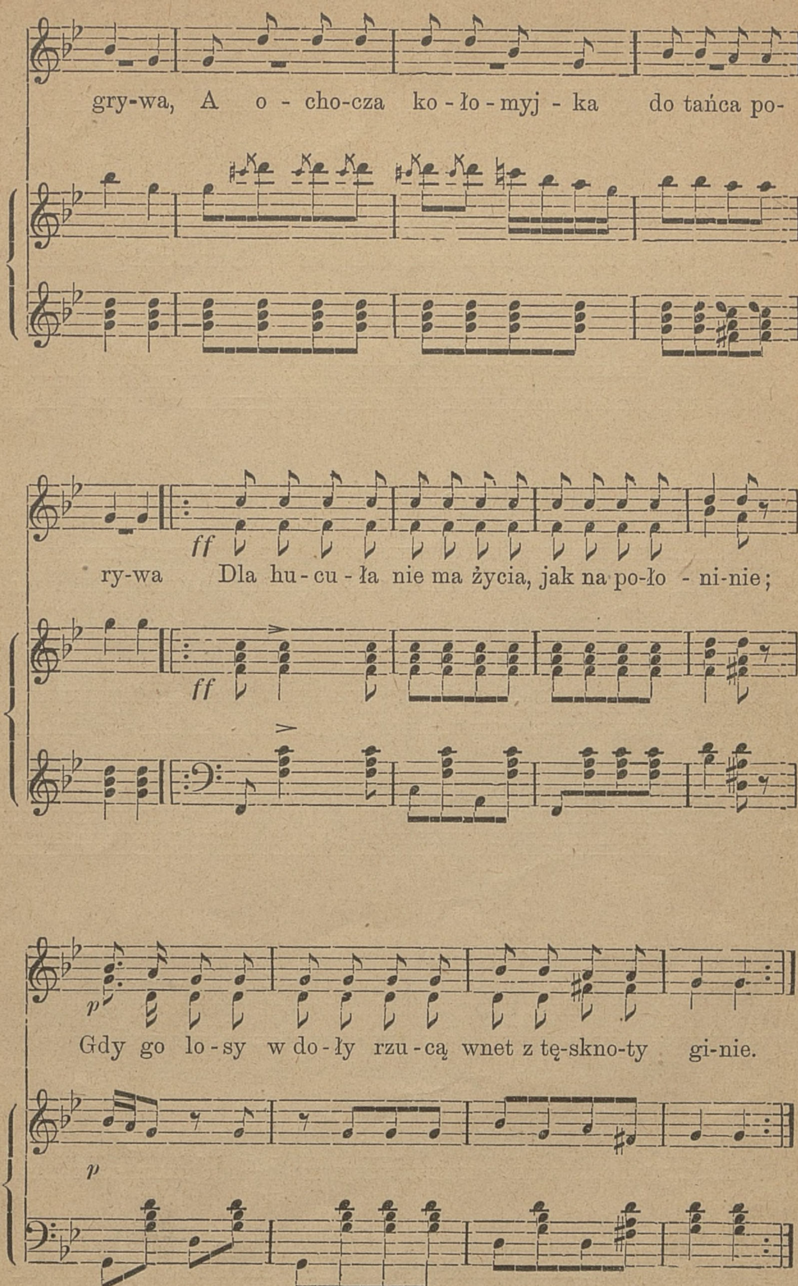

Do ró-żań - ca i za - ba - wy, A na koniu u-łan
dziś dziś dziś dziś dziś dziś dziś dziś dziś

żwa - wy. ff O tak!
dziś dziś! ff O tak!
ff

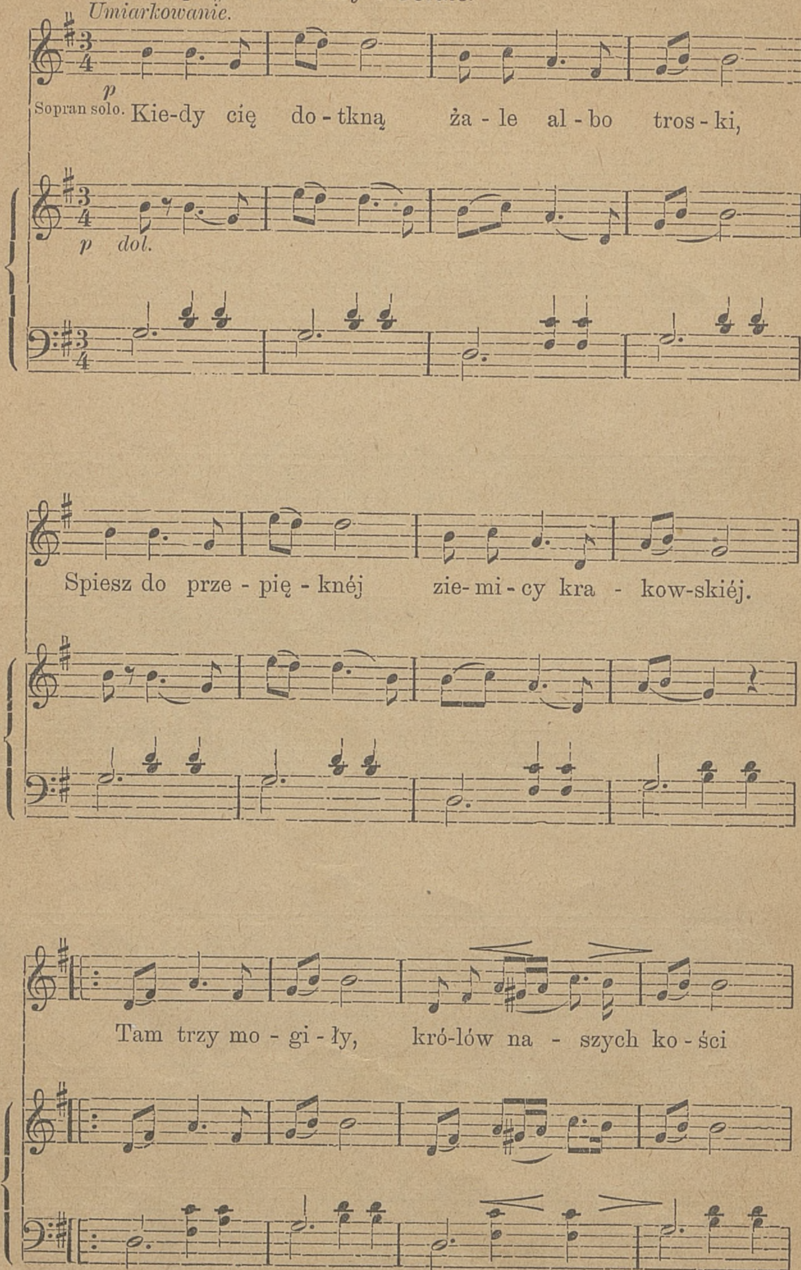
Dumka.

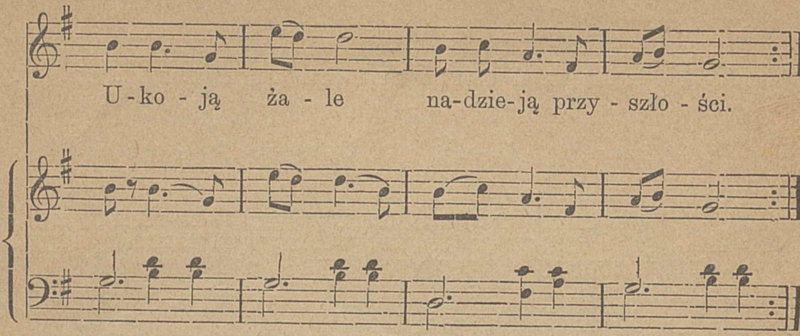

Powoli.
p
Czer - wo - ny pas, za pa-sem broń
p

I to - pór co bły ska zda - la. We - so - ła myśl,
swo - bo - dna dłoń, To strój to ży - cie gó - ra - la.
Kołomyjka.
p
Tam szum Pru - tu, Cze re - mo - szu Hu - cu - łom przy-
p

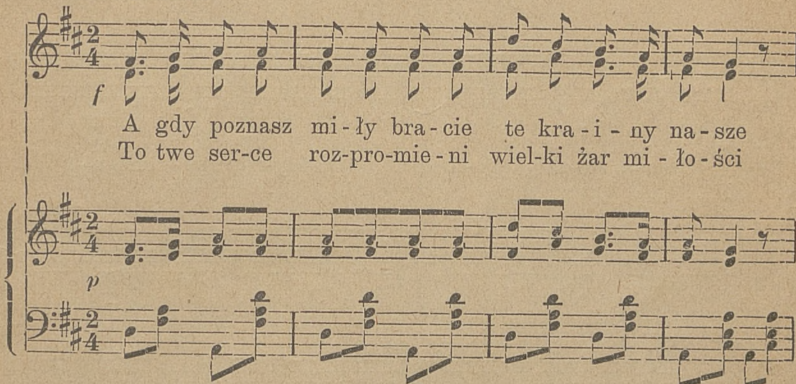

gry-wa, A o - cho-cza ko - ło - myj - ka do tańca po-
ry-wa Dla hu - cu - ła nie ma życia, jak na po-ło - ni-nie;
ff
ff
Gdy go lo - sy w do - ły rzu - cą wnet z tę-skno-ty gi-nie.
p
p

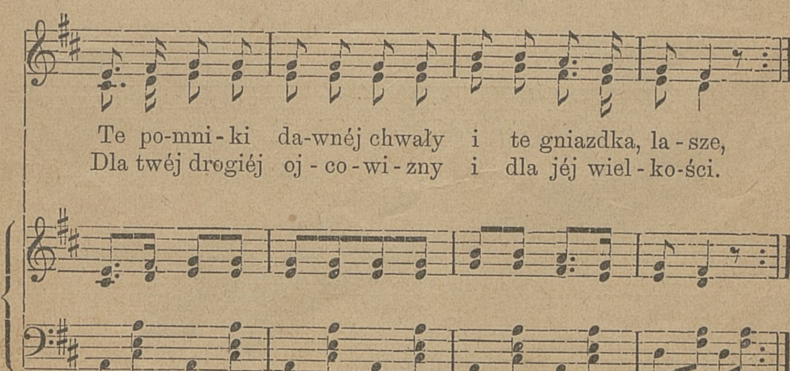
Arya z op. „Krakowiacy i Gòrale.“

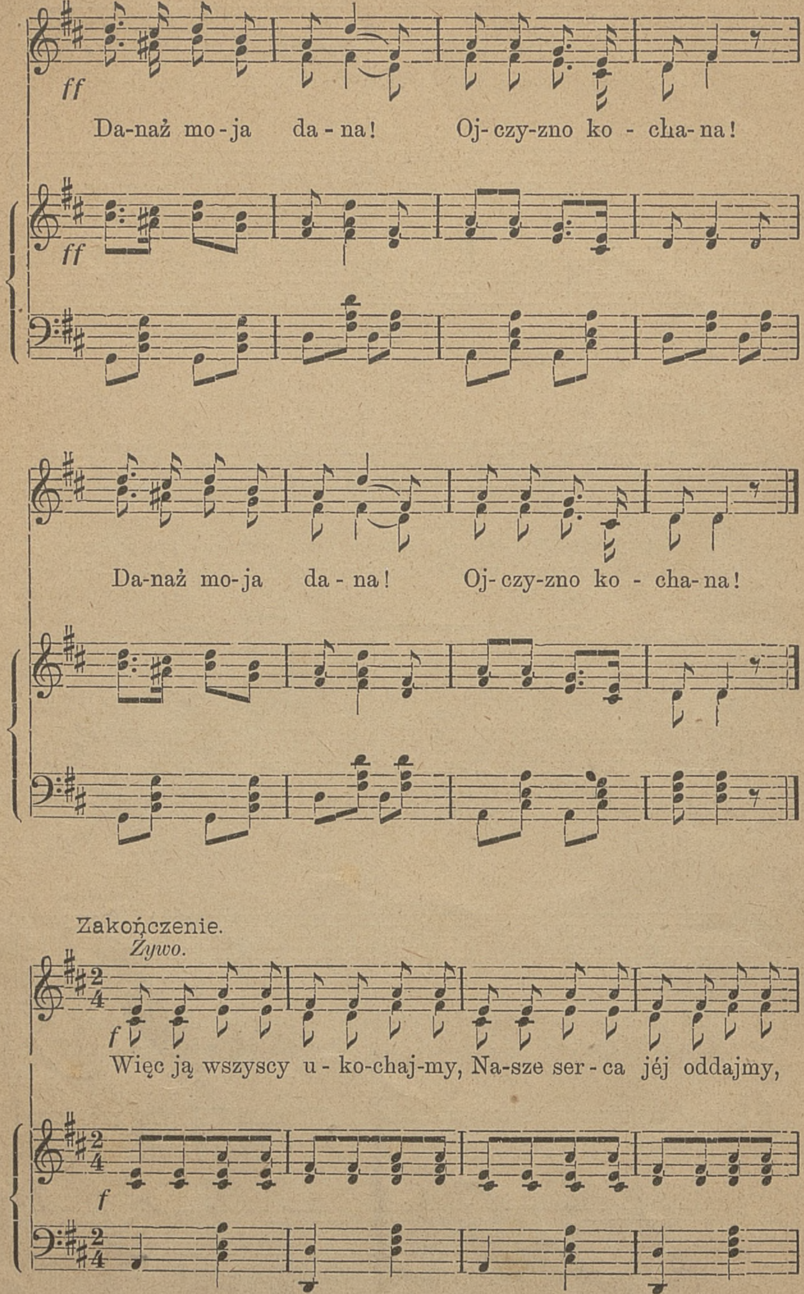

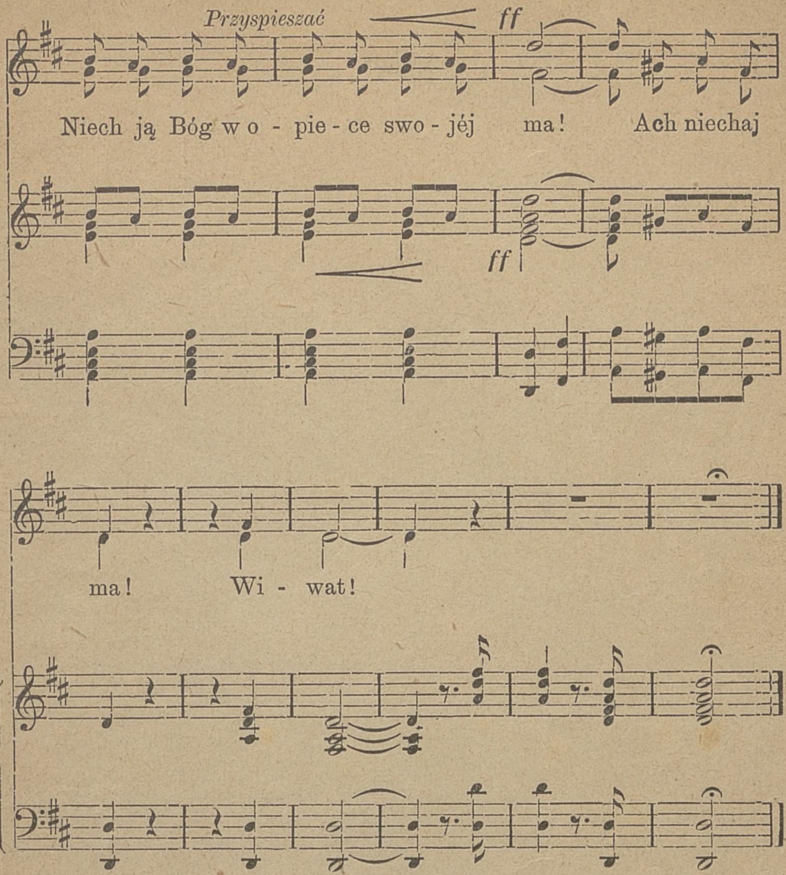

U-ko - ją ża - le na-dzie-ją przy - szło - ści.

Krakowiak.

A gdy poznasz mi-ły bra-cie te kra-i-ny na-sze
To twe ser-ce roz-pro-mie-ni wiel-ki żar mi-ło-ści

Te po-mni-ki da-wnéj chwały i te gniazdka, la-sze,
Dla twéj drogiéj oj-co-wi-zny i dla jéj wiel-ko-ści.

Da-naż mo-ja da-na! Oj-czy-zno ko-cha-na!
Da-naż mo-ja da-na! Oj-czy-zno ko-cha-na!
Zakończenie.
Żywo.
Więc ją wszyscy u-ko-chaj-my, Na-sze ser-ca jéj oddajmy,

Przyspieszać
ff
Niech ją Bóg w o - pie - ce swo - jéj ma! Ach niechaj
ff
ma! Wi - wat!